

Kaikki tiet vievät Roomaan

Tänä syksynä ryhmä Järvenpään lukion opiskelijoita vieraili Roomassa. Projekti ei sijoittunut vain Roomaan, vaan siihen kuului luentojen sarja 2015 keväällä ja syksyllä. Luennoilla opittiin Rooman historiasta, legendoista, tieverkostoista ja kulttuurista.

Opimme myös Italian kielen alkeita: miten tilata ruokaa, sanoa huomenta ja kiittää. Jokaisen luennon jälkeen into Roomaa kohtaan vain kasvoi ja viimeisillä viikoilla jännitys oli jo sietämätöntä. Luennot loppuivat mahtavaan lavastettuun italiaiseen illalliseen, jota mukana olleet opettajamme Tommi Suvensaari ja Suvi Randeon kutsuivat viimeseksi voiteluksi.

Lentokentällä tunne oli hiukan epätodellinen. Pääsisimmekö todella kaupunkiin, josta olimme kuulleet niin paljon ja jota varten olimme valmistautuneet niin suurella vaivalla? Koko ryhmästä huokui odotuksen tunne. Tällä kertaa ongelmat tulivat matkalla kohti Roomaa, sillä koneessa oli hydraulikkavika ja lento myöhästyi muutamalla tunnilla. Onneksi toinen kone saatiin hankittua ja matka alkoi.

Castello Sant'Angelo. Kuva: Olli Puumalainen

Koneen laskeuduttua alkoi kolmenkymmenen minuutin taksimatka kohti nunnien ylläpitämää hotelli Villa Mariaa. Kotiuduimme

nopeasti ja lähdimme opettajiemme johdolla kohti Roomaa. Ensimmäisenä suuntasimme Gianicolo-kukkulalle, jolta avautui henkeäsalpaavat näkymät Rooman kaupunkiin. Roomassa näimme ja kuulumme paljon; siksi kerronkin muutamasta kokemuksesta, jotka jäivät parhaiten mieleen.

Tunteita ja tuoksuja

Yksi ehkä parhaista ja ikimuistoisimmista kokemuksista Roomassa oli paavi Fransiscus I:n audienssi. Oli hienoa päästä seuraamaan yhden maailman vaikutusvaltaisimpien ihmisten joukkoon kuuluvan henkilön aiheuttamia reaktioita. Paavia odottaessa ihmiset ympärillämme olivat jännittyneitä ja innoissaan. Tavallaan tilanne muistutti konserttia, jossa ihmiset odottavat näkevänsä lempiartistinsa. Kun paavi lopulta saapui, yleisö räjähti. Ihmiset huusivat ja raahasivat lapsiaan kohti Fransiscusta, kun hän ohitti heidät autollaan. Vaikuttavinta ehkä oli se, kun paavi alkoi puhua ja koko Pietarinkirkon aukio vaikenä. Paikalla oli varmaankin useampia tuhansia ihmisiä, ja kaikki olivat hiiskumatta. Paaville luettiin kaikki, jotka olivat häntä tulleet tervehtimään, ja meidät esiteltiin englanninkielisten joukossa Järvenpään lukiona. Paavi puhui italiaksi ja se käännettiin englanniksi, saksaksi ja espanjaksi. Franciscus puhui siitä, kuinka kaikki ovat tervetulleita tilaisuuteen uskostaan riippumatta ja miten kaikkien tulisi rakastaa toisiaan.

Ostia. Kuva: Olli Puumalainen

Toinen mieleenpainuva kokemus minulle oli vierailu Ostiaan – Mussolinin ylös kaivauttamaan antiikkiseen Rooman imperiumin satamakaupunkiin noin 30 kilometriä Roomasta länteen. Kaupunki on yllättävän hyvin säilynyt ottaen huomioon, että se on 2 500 vuotta vanha ja ollut hautautuneena maahan useita vuosikymmeniä. Tuossa ympäristössä tunsin, kuinka historia ja antiikin Rooman imperiumi heräsi henkiin. Kävelimme samoja teitä, joita ihmiset ovat kävelleet jo ennen ajanlaskun alkua. Ostiassa myös huomasin paremmin millainen antiikin katukuva on ollut, koska Roomaan ovat vaikuttanut lukuisat arkkitehtuurin suuntaukset, ja se on elänyt ja kasvanut ajan mukana, toisin kuin Ostia, joka on jähmettynyt aikaan. Kaupungissa oli lukuisia kylpylöitä, kerrostaloja, temppeleitä, yksityisasuntoja eli villoja ja kauppoja. Siellä myös ymmärsin kuinka kehittyneitä antiikin kulttuuri ja arkkitehtuuri oli.

Kolmas mieleenpainuvinta ja paras asia ja oli ehdottomasti ruoka. Italialaisen keittiön antimet ovat mahtavia ja Roomassa sen huomasin. Pasta, pizza tai mikä tahansa muu oli lähes poikkeuksetta aina hyvää. Aito italialainen pasta ja pizza olivat jotain aivan muuta kuin mitä Suomessa on mahdollista saada. Ensimmäiset päivät söimme vain ulkona, mutta myöhemmin vaihtoehtona oli illalliseen sijaan käydä hakemasta kaupasta jotakin ja mennä hotellihuoneeseen tekemään itse omat ruoat, mutaa lopputulos saattoi olla yhtä suuri makunautinto kuin ravintolassa syönti. Paras ateria, jonka söin oli todennäköisesti perinteinen pasta carbonara.

Näimme myös paljon muuta, kuten Circus Maximuksen, Augustuksen rauhantemppelein, "kermakakun" eli Monumento nazionale a Vittorio Emanuelen, Colosseumin ja paljon muuta. Matka oli todellakin unohtumaton kokemus.

Alunperin kirjoittanut Niklas Mäkelä